

knyttet til installationen. Bestemmelsen omfatter også forbrugerejede virksomheder, som ud over elforbrugere er ejet af andre grupper af forbrugere såsom varmekorbrugere, når de vedtægtsmæssige vilkår for ejerskabet er som beskrevet i bestemmelsen. En sådan ejerstruktur med flere grupper af forbrugere vil eksempelvis kunne forekomme i en koncernstruktur, hvor et forbrugerejet holdingselskab både ejer en elnetvirksomhed og andre forsyningsvirksomheder. Begrebet koncernforbundet virksomhed skal forstås i overensstemmelse med definitionen af koncernvirksomhed i årsregnskabslovens bilag 1.B.3, jf. lovbekendtgørelse nr. 196 af 23. marts 2004 om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven).

Det grundlæggende princip bag bestemmelsen er, at forbrugere ejer virksomheden som en samlet gruppe, og at udskifninger i ejerkredsen af forbrugere er uden betydning, så længe ejerskabet er baseret på brugen af en installation.

Ved forbrugere forstås både fysiske og juridiske personer. Det bemærkes, at det både gælder for fysiske og juridiske personer, hvis ejerskab til den forbrugerejede virksomhed er baseret på brugen af en installation, at de ikke har selvstændig betydning i forhold til stk. 2. Dette betyder, for så vidt angår juridiske personer, at disse ikke anses for virksomheder, der besidder indirekte ejerandele i en transmissionsvirksomhed.

Det forekommer endvidere, at virksomheder, som har bevilling til at udøve netvirksomhed efter elforsyningslovens § 19, ejer andele i en forbrugerejet virksomhed, som er omfattet af stk. 3, 1. pkt. Disse ejerskabsstrukturer er historisk betingede, og netvirksomheder med et sådant ejerskab til en forbrugerejet virksomhed omtales typisk som transformerforeninger. Hvis en transformerforening i en sådan situation vedtægtsmæssigt er sidestillet med de øvrige ejere (forbrugere) af den forbrugerejede virksomhed, således at transformerforeningens ejerandel ikke er omsættelig og derved ikke kan overdrages til nye ejere, vil den pågældende transformerforening blive sidestillet med andre virksomheder, hvis ejerskab er baseret på brugen af en installation. Ændringer i ejerskabet til den pågældende transformerforening vil således som udgangspunkt ikke kunne udløse pligt til afståelse af

transmissionsandele i henhold til stk. 2. Dette gælder også ændringer som nævnt i forslaget til stk. 3, 2. pkt.

Det skal imidlertid understreges, at den forbrugerejede virksomhed altid vil være omfattet af stk. 2. Skift i ejerforholdene til den forbrugerejede virksomhed vil derfor kunne udløse pligt til afståelse af transmissionsandele efter stk. 2, hvis skiftet ikke er knyttet til overtagelse af brugen af virksomhedens installation, jf. undtagelsen i stk. 3, 1. pkt. Hvis en eller flere transformerforeninger måtte opnå bestemmende indflydelse i den forbrugerejede virksomhed, vil dette således udløse pligt til afståelse af transmissionsandele efter stk. 2. Det forudsættes, at transformerforeningerne ikke i dag har bestemmende indflydelse i den forbrugerejede virksomhed.

Såfremt et selskab omfattet af bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., ændrer sine vedtægter, således at ejerskabet ikke længere er knyttet til forbrugsinstallationen og ejerandelene dermed gøres omsættelige, vil overdragelse af ejerandele ikke længere være omfattet af undtagelsen i stk. 3, 1. pkt. Med det foreslåede stk. 3, 2. pkt., vil konsekvensen af en sådan vedtægtsændring blive, at ændringen af vedtægterne i sig selv skal anses for et ejerskifte efter stk. 2, uanset om der måtte være indtrådt en situation omfattet af stk. 2, og uanset indholdet af stk. 5. Forslaget skyldes, at hensigten med en sådan ændring af de vedtægtsmæssige bestemmelser må formodes at være, at ejerandelene i virksomheden skal overdrages til andre end forbrugerne. Det vil herefter kun være et spørgsmål om tid, inden der indtræder en ejerskiftesituation, som efter stk. 2 vil udløse pligt for den ejervirksomhed, hvori den pågældende virksomhed direkte eller indirekte besidder ejerandele, til at afstå sine transmissionsandele til staten. Situationer omfattet af bestemmelsen kan dermed anses for at udgøre et anteciperet ejerskifte, og det vil sige, at det foregribes, at der vil indtræde en situation, der omfattes af stk. 2. Den foreslåede bestemmelse skal endvidere ses i lyset af, at der vil være tale om en omfattende spredning af ejerskabet til den omhandlede virksomhed, hvilket vil umuliggøre administrationen og håndhævelsen af bestemmelsen i stk. 2. Det findes derfor mest korrekt at anse selve ændringen af vedtægterne for et ejerskifte.